

Psalm 137

- 1 Aan de rivieren van Babel,
daar zaten wij, ook weenden wij
waar wij Sion gedachten.
- 2 Aan de wilgen in haar midden
hingen wij onze lieren.
- 3 Ja, daar baden ons
die ons banden, om spreuken op zang
en onze jammernissen om vreugde:
'Zing ons uit de zang van Sion.'
- 4 Hoe zullen wij zingen de zang van Wezer
op aarde van een uitheemse?
- 5 Als ik jou vergeten zou, Jeruzalem,
vergetel zij mijn rechter,
- 6 verkleve mijn tong met mijn gehemelte,
als ik jou niet gedenk,
als ik Jeruzalem niet stijgen laat
tot hoofd van mijn vreugde.
- 7 Gedenk, Wezer, de zonen van Edom
de dag van Jeruzalem,
die zeiden: 'Naakt zal ze, naakt
tot in haar gronding.'
- 8 Dochter Babel, te verweldigen,
welvaart wie jou vernoegt
jouw bejegening waarmee jij ons bejegende,
- 9 welvaart wie pakt en smijt
jouw lurken tegen de klif.